

Research Article

FACTORS AFFECTING TO THE SUCCESS OF COOPERATIVE NETWORKING FOR
ELEVATING OF EDUCATIONAL PROVISION EFFICIENCY AT EARLY CHILDHOOD
LEVEL UNDER LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับ
ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Received: November 29, 2023

Revised: March 4, 2024

Accepted: March 7, 2024

Rungnapa Tangchitcharoenkul^{1*} Jirasak Srisai² and Janpen Tangjitjaroenkun³

รุ่งนภา ตั้งจิตตเจริญกุล^{1*} จิรศักดิ์ ศรีใส² และจันทร์เพ็ญ ตั้งจิตตเจริญกุล³

¹Suandusit University, Bangkok 10300, Thailand

²Department of Local Administration, Bangkok 10300, Thailand

³Kasetsart University Sriracha Campus, Chon Buri 20230, Thailand

¹มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

²กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

³มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

*Corresponding Author, E-mail: atrungnapa@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to study condition and need for cooperative networks development for elevating educational provision efficiency of educational provision efficiency at early childhood level under Local Administrative Organization from stakeholders' opinion, 2) to study factors affecting the success of cooperative networking using multi-level analysis. Research method used quantitative and qualitative research. A sample group in the study of condition and need for cooperative networks composed of the child development centers, higher education institution that produces childhood teachers, network partners, totaling 776 people, and the sample group for studying factors affecting the success of cooperative networking from the aforementioned 3 stakeholders groups, a total of 1,970 were researched. The research tools were questionnaires and interview forms. Data were analyzed by using basic statistics, cross tabulation analysis, multi-level analysis and content analysis. The key were research findings showed 1) The current condition of cooperative networks for elevating educational provision efficiency of child development centers under Local Administrative Organization of 3 groups of stakeholders' opinion (the child development centers,

higher education institution that produces childhood teachers, network partners) found that the majority of 3 groups' opinion were no cooperative networks (48.75%, 87.50% and 53.75% respectively) and the need of cooperative networks development for elevating educational provision efficiency found that the majority of 3 groups' opinion needed for cooperative networks (96.87%, 100.00% and 97.25% respectively). 2) The result of multi-level analysis indicated that micro variables explaining the success of cooperative networking for elevating educational provision efficiency of educational provision efficiency at early childhood level under Local Administrative Organization were administrators' academic leadership and the intention of network partners for developing child development centers, whereas macro variables that could significantly explained the success of cooperative networking for elevating educational provision efficiency were administrators' academic leadership and the monitoring of child development centers' original affiliation.

Keywords: Factors Affecting, Success of Cooperative Networking, Educational Provision Efficiency, Early Childhood Level

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์วิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการวิเคราะห์หุระดับ วิจัยใช้ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มภาคีเครือข่ายฯ รวม 776 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่มดังกล่าวของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 1,970 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ตารางไขว้ การวิเคราะห์หุระดับ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่าย พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มภาคีเครือข่าย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายังไม่มีเครือข่ายความร่วมมือ (ร้อยละ 48.75, 87.50 และ 53.75 ตามลำดับ) สำหรับผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่าย พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มภาคีเครือข่าย ส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร้อยละ 96.87, 100.00 และ 97.25 ตามลำดับ) และ 2) ผลการวิเคราะห์หุระดับ พบว่า ปัจจัยระดับจุลภาคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย ส่วนปัจจัยระดับมหภาคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล ความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัย

บทนำ (Introduction)

การที่จะทราบว่า การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร จำเป็นต้องมีการประเมินความสำเร็จดังกล่าว โดยนัยตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดให้มีการตรวจสอบติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการ การศึกษา แนวการจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และโดยนัยตามมาตรา 67 และ 69 กำหนดให้มีการวิจัยติดตาม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพทางการศึกษาของหน่วยงานที่ดำเนินการปฏิรูปการศึกษา จะช่วยตอบคำถามว่าการปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ การพัฒนาการจัดการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา สำนักงานคณะ กรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานจึงเสนอแนะให้มียุทธศาสตร์ที่สำคัญที่ต้องดำเนินการคือ ยุทธศาสตร์เครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งถือเป็นทางเลือกสำคัญ เพื่อการเป็นศูนย์กลางของชุมชนและสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไปและเป็น ทางเลือกหนึ่งของผู้บริหารในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทย (Ministry of Education, 2022) การสร้างเครือข่ายความร่วมมืออยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน การแบ่งงานกันทำ การแบ่งปัน ความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน บทบาทของความร่วมมือจะขยายออกไปจากการให้ความร่วมมือทางการศึกษาไปสู่ความร่วมมือ ในการสร้างความเข้มแข็งในด้านอื่นๆ อีกด้วย

คณะผู้วิจัยพัฒนาโครงการวิจัยครั้งนี้ โดยเลือกศึกษาเฉพาะศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยเหตุผลดังนี้ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ จากรายงานมาตรฐานและการประเมินศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก Local Administrative Organization (2022) พบว่า ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กที่สำรวจจำนวนรวม 11,327 ศูนย์ โดยยังไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ รวม 1,298 ศูนย์ คิดเป็นร้อยละ 11.46 และจาก การสัมภาษณ์เบื้องต้นผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ ครูปฐมวัย ผู้บริหารศูนย์ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ในช่วงเดือนสิงหาคม 2564 ของคณะนักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัยในพื้นที่ ที่ทำงานในส่วนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นของโครงการวิจัยนี้ รวม 43 คน พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ยังด้อยประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังไม่มีคุณสมบัติในด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงควรมีการสร้าง เครือข่ายความร่วมมือโดยการจัดกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย ภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จะดำเนินกิจกรรมร่วมกันในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาถึงส่วนองค์ประกอบหลักของเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ การมีสมาชิก ผู้นำเครือข่าย การมีส่วนร่วมของสมาชิก การเรียนรู้ร่วมกัน การลงทุน การสื่อสาร การมีผลประโยชน์ร่วมกัน และความสนใจ ร่วมกัน รวมทั้งสมาชิกต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีความเสมอภาค สัมผัสใจ การแลกเปลี่ยน การบริหารจัดการ และการปฏิบัติงาน โดยมีจุดหมายร่วมกัน (Daudi et al., 2019; Froehlich et al., 2022) ดังนั้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความจำเป็นต้องสร้าง เครือข่ายความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย ภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กในพื้นที่นั้น ได้แก่ ชุมชน กรรมการสถานศึกษา ปราชญ์ชาวบ้าน สถานศึกษาระดับปฐมวัย สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และหน่วยงานที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการได้มาซึ่งประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ จากการศึกษาของ Azorin (2019); Hassan and Mahmoud (2021); Schriever (2021); Tilhou et al. (2021) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้าง

เครือข่ายความร่วมมือฯ ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ความมุ่งมั่นในการพัฒนาสถานศึกษาของภาคีเครือข่าย และการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษา จึงนำมาสู่การวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยระดับบุคคลและระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโตบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถนำผลการศึกษาไปต่อยอดพัฒนาให้เครือข่ายการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้สำเร็จ ซึ่งจะเป็นโยบายในการดำเนินงานทั้งในส่วนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้สำเร็จ ตลอดจน เป็นนโยบายในการจัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมและยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาและมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไปได้

วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

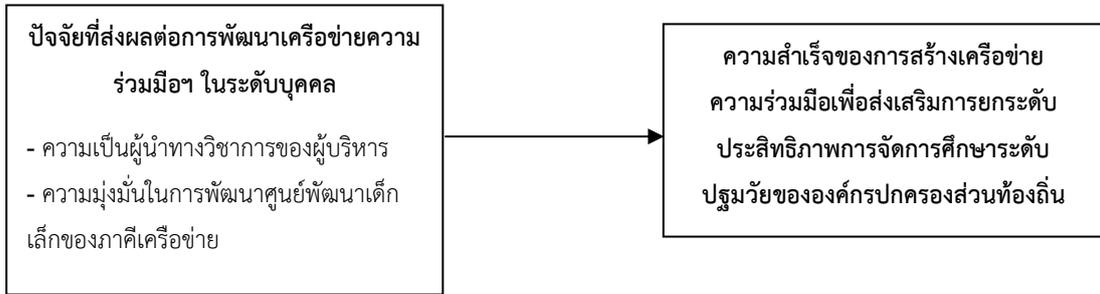
ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแยกการวิเคราะห์เป็น 2 ระดับ คือระดับบุคคล และระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้งนี้ จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือฯ ในระดับบุคคล ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือฯ ในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังกรอบความคิดในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ

Figure 1

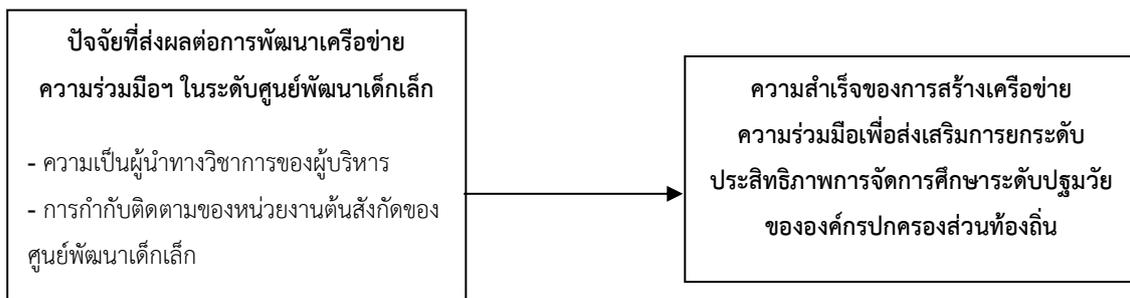
Conceptual Framework

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระดับจุลภาค (Micro Level): ระดับบุคคล

ระดับมหภาค (Macro Level): ระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยครั้งนี้ใช้ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ใช้ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1) การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จากการเลือก 4 จังหวัด (จังหวัดนครปฐม ชลบุรี นนทบุรี และสมุทรสาคร) ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย รวมทั้งสิ้น 776 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม ดังนี้คือ

1.1) กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 37 แห่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 กลุ่ม ได้แก่ 1.1) กลุ่มผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แห่งละ 1-2 คน รวม 40 คน 1.2) กลุ่มครูผู้ดูแลเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แห่งละ 2-3 คน รวม 80 คน และ 1.3) กลุ่มผู้ปกครอง แห่งละ 3-6 คน รวม 200 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน

1.2) กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย จำนวน 4 แห่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 กลุ่ม ได้แก่

2.1) กลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 16 คน และ 2.2) กลุ่มอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 40 คน รวมทั้งสิ้น 56 คน

1.3) กลุ่มภาคีเครือข่าย ได้แก่ กรรมการสถานศึกษา ชุมชน องค์กรศาสนา และหน่วยงานที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 37 แห่งๆ ละ 10-12 คน รวม 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างผู้เชี่ยวชาญ โดย ค่า IOC ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และความเที่ยงตามวิธีของครอนบาค โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าความเที่ยงสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟาอยู่ระหว่าง 0.79 – 0.92

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ผู้บริหารครูปฐมวัย และผู้ปกครอง 2) กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ และ 3) กลุ่มภาคีเครือข่ายฯ กลุ่มละ 10 คน รวม 30 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน รวม 35 คน

ขั้นตอนที่สอง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม จาก 4 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 1,970 คน มีรายละเอียด ดังนี้

1) กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 37 แห่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 กลุ่ม ได้แก่ 1.1) กลุ่มผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แห่งละ 2-3 คน รวม 100 คน 1.2) กลุ่มครูปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แห่งละ 3-9 คน รวม 300 คน และ 1.3) กลุ่มผู้ปกครอง แห่งละ 12-15 คน รวม 500 คน รวม 900 คน

2) กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย จำนวน 4 แห่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 กลุ่ม ได้แก่ 2.1) กลุ่มผู้บริหาร แห่งละ 5 คน รวม 20 คน และ 2.2) กลุ่มอาจารย์ แห่งละ 10-15 คน รวม 50 คน รวม 70 คน

3) กลุ่มภาคีเครือข่าย ได้แก่ ชุมชน กรรมการสถานศึกษา ราษฎรชาวบ้าน องค์กรศาสนา และหน่วยงานที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 37 แห่งๆ ละ 25-28 คน รวม 1,000 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างผู้เชี่ยวชาญ โดย ค่า IOC ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และความเที่ยงตามวิธีของครอนบาค โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า มีค่าความเที่ยงสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟาอยู่ระหว่าง 0.75 – 0.89

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกตามการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

1.1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ ได้แก่ การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ตารางไขว้ (Cross Tabulation)

1.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ ด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ (Multi-level Analysis) ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์พหุระดับ 2 ระดับ คือ ระดับบุคคล และระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนได้เสีย ตามประเด็นการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย (Results)

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ 2 วิธี คือ

1.1) จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มภาคีเครือข่าย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่มีเครือข่ายความร่วมมือ (ร้อยละ 48.75, 87.50 และ 53.75 ตามลำดับ) รองลงมาคือ มีเครือข่ายความร่วมมือบางส่วน (ร้อยละ 47.81, 12.50 และ 36.50 ตามลำดับ) และอันดับสุดท้ายคือ มีเครือข่ายความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรม (ร้อยละ 3.44, 0 และ 9.75 ตามลำดับ) ดัง Table 1

Table 1

The Current State of Collaborative Networks for elevating of educational provision efficiency at early childhood level under local administrative organization

สภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย	สภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษา				รวม
	ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา			รวม	
	มีเครือข่ายความร่วมมือ อย่างเป็นรูปธรรม	มีเครือข่ายความร่วมมือ บางส่วน	ไม่มีเครือข่าย ความร่วมมือ		
กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	(จำนวน)	11	153	156	320
	(ร้อยละ)	3.44	47.81	48.75	100.00
กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย	(จำนวน)	0	7	49	56
	(ร้อยละ)	0	12.50	87.50	100.00
กลุ่มภาคีเครือข่าย	(จำนวน)	39	146	215	400
	(ร้อยละ)	9.75	36.50	53.75	100.00

สำหรับผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มภาคีเครือข่าย ส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย (ร้อยละ 96.87, 100.00 และ 97.25 ตามลำดับ) และไม่มีความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่าย (ร้อยละ 3.13, 0 และ 2.75 ตามลำดับ) ดัง Table 2

Table 2

The need for developing collaborative networks to enhance the elevating of educational provision efficiency at early childhood level under local administrative organization

ความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการ คีษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย		ความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษา		
		มีความต้องการ	ไม่มีความต้องการ	รวม
กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	(จำนวน)	310	10	320
	(ร้อยละ)	96.87	3.13	100.00
กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย	(จำนวน)	56	0	56
	(ร้อยละ)	100.00	0	100.00
กลุ่มภาคีเครือข่าย	(จำนวน)	389	11	400
	(ร้อยละ)	97.25	2.75	100.00

1.2) จากการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2) กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย 3) กลุ่มภาคีเครือข่าย และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ รวม 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) สภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายฯ และ 2) ความต้องการให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายฯ ดังนี้ คือ 1) สภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายฯ ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายมีอยู่แต่ไม่มากนัก และยังไม่ได้มีรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ สภาพปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นในลักษณะการขอความร่วมมือในการดำเนินการเพื่อร่วมกันในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายเป็นไปในลักษณะการสนับสนุนด้านเงินงบประมาณจากภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งในส่วนของ การปรับปรุงอาคารสถานที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การพัฒนาในเรื่องของสื่อ เทคโนโลยี และอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย และความร่วมมือในการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย ในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของหน่วยงานที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้นๆ การนำผักผลไม้ของผู้ปกครองและชุมชนบริเวณใกล้เคียงเข้ามาช่วยงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตลอดจน ความร่วมมือในการสนับสนุนเชิงวิชาการให้ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ กลุ่มภาคีเครือข่าย ได้แก่ ชุมชน กรรมการสถานศึกษา ปราชญ์ชาวบ้าน องค์กรศาสนาเข้ามาร่วมในการเป็นวิทยากรให้แก่เด็กปฐมวัยและบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นอกจากนี้ อาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัยเข้าร่วมพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้วยการเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย และแนวทางการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยแนวใหม่ และ 2) ความต้องการให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายฯ ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า มีความต้องการให้เกิดเครือข่ายความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยเป็นลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เครือข่ายความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เครือข่ายความร่วมมือเชิงวิชาการ เครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัย และเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ซึ่งควรกำหนดรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือฯ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการกำหนดลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือ การกำหนดเป้าหมายร่วมกันของเครือข่ายความร่วมมือ ขอบข่ายความร่วมมือ ทรัพยากรของเครือข่ายความร่วมมือ และการกำหนดลักษณะของก่อดำของเครือข่ายอย่างชัดเจน ตลอดจน การกำหนดการบริหารจัดการเครือข่ายทั้งในส่วนการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเครือข่าย การมีระบบกำกับติดตามเครือข่าย และการประเมินและการสะท้อนผลเพื่อนำไปพัฒนาเครือข่ายให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งจะก่อให้เกิดพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการวิเคราะห์ทุกระดับ ในการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ 2 ระดับ คือระดับจุลภาค (Micro Level) คือระดับบุคคล และระดับมหภาค (Macro Level) คือ ระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยระดับบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย และพบว่า ปัจจัยระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ คือ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาวิเคราะห์ในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร่วมกันอธิบายความผันแปรของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับบุคคลและระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ร้อยละ 43.38 และ 49.17 มีรายละเอียด ดังนี้

จากการวิเคราะห์การถดถอยของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย มาเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ระดับจุลภาค คือระดับบุคคล ด้วยการใช้โมเดลอย่างง่าย (Simple Model) เมื่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ เป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาอิทธิพลคงที่ (Fixed Effect) พบว่าค่าคงที่ของตัวแปรระดับบุคคล มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 29.431$)¹ และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร (LEAD) โดยมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.134$)² ส่วนสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย (INTEND) มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.482$)³ ส่วนผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random Effect) พบว่าค่าคงที่ของตัวแปรระดับบุคคลของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ (Intercept) มีความผันแปรระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 53.278$)⁴ ส่วนสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย มีความผันแปรระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 51.157$)⁵ และ 50.072⁶ ตามลำดับ ทั้งนี้ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย ร่วมกันอธิบาย

ความผันแปรของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ ได้ร้อยละ 43.38 ดัง Table 3

Table 3

Results of simple model analysis from a two-level multilevel analysis of the success in building collaborative networks to enhance the elevating of educational provision efficiency at early childhood level under local administrative organization

ผลการวิเคราะห์โมเดลอย่างง่ายจากการวิเคราะห์หุ้ระดับ 2 ระดับของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Fixed effect	Coefficient	SE	df	t	p	
Intercept2, G ₀₀	3.721	1.138	36	29.43 ^①	.000	
Intercept2, G ₁₀	3.362	1.453	36	2.134 ^②	.035	
Intercept2, G ₂₀	5.117	1.619	36	2.482 ^③	.023	
Random effect	Standard deviation	Variance Component	Variance Component (percentage level)	df	χ^2	p
Intercept, U ₀	3.027	8.956	44.00	36	53.278 ^④	.024
Level1, U ₁	2.054	5.023	24.68	36	51.157 ^⑤	.032
LEAD Slope						
Level1, U ₂	2.184	4.217	20.72	36	50.072 ^⑥	.041
INTEND Slope						
Level1, R ₀	1.259	2.159	10.61			

การวิเคราะห์ระดับมหภาคหรือการวิเคราะห์โมเดลสมมติฐาน (Hypothetical Model) เป็นการวิเคราะห์โดยนำตัวแปรอิสระระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีความผันแปรระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการวิเคราะห์อิทธิพลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มาวิเคราะห์ในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

เมื่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ เป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาอิทธิพลคงที่ (Fixed Effect) พบว่า ค่าคงที่ของตัวแปรระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 12.921$)^① และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร (LEAD) และตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (MONITOR) มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.496$)^② และ 2.759)^③ ผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random Effect) พบว่า ค่าคงที่ของตัวแปรระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (Intercept) มีความผันแปรระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 54.194$)^④ โดยมีความแปรปรวนของการกระจายค่าพารามิเตอร์เท่ากับ 14.815

เมื่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ เป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาอิทธิพลคงที่ (Fixed Effect) พบว่า ค่าเฉลี่ยของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหารกับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหารมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.417^{\text{4}}$, 2.395^{5}) ผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random Effect) พบว่า อิทธิพลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหารกับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ มีความผันแปรระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 53.023^{\text{9}}$) โดยมีความแปรปรวนของการกะประมาณค่าพารามิเตอร์เท่ากับ 21.127

เมื่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ เป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาอิทธิพลคงที่ (Fixed Effect) พบว่า ค่าเฉลี่ยของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.805^{\text{7}}$ และ 2.772^{6}) ผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random Effect) พบว่าอิทธิพลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ มีความผันแปรระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 51.726^{\text{10}}$) โดยมีความแปรปรวนของการกะประมาณค่าพารามิเตอร์เท่ากับ 42.029 ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหารและการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กร่วมกันอธิบายความผันแปรของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร้อยละ 49.17 ดัง Table 4

Table 4

Results of hypothetical model analysis from a two-level multilevel analysis of the success in building collaborative networks to enhance the elevating of educational provision efficiency at early childhood level under local administrative organization

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมมติฐานจากการวิเคราะห์พหุระดับ 2 ระดับของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Fixed effect	Coefficient	SE	df	t	p
Intercept2, G ₀₀	3.674	1.042	34	12.921 ¹	.000
Intercept2, G ₀₁	5.237	3.529	34	2.496 ²	.021
Intercept2, G ₀₂	6.821	8.274	34	2.759 ³	.013
Intercept2, G ₁₀	2.862	2.932	34	2.392	.025
Intercept2, G ₁₁	3.429	7.219	34	2.417 ⁴	.024
Intercept2, G ₁₂	8.412	9.017	34	2.395 ⁵	.027

Fixed effect	Coefficient	SE	df	t	p	
Intercept2, G ₂₀	8.015	4.572	34	2.241	.031	
Intercept2, G ₂₁	8.859	11.735	34	2.772 ⁶	.012	
Intercept2, G ₂₂	9.537	14.036	34	2.805 ⁷	.011	
Random effect	Standard deviation	Variance Component	Variance Component (percentage level)	df	χ^2	p
Intercept, U ₀	3.852	14.815	17.270	34	54.194 ⁸	.004
Level1, U ₁						
LEAD Slope	2.835	21.127	24.627	34	53.023 ⁹	.007
Level1, U ₂						
MONITOR Slope	3.052	42.029	48.992	34	51.726 ¹⁰	.012
Level1, R ₀	2.769	7.816	9.111			

อภิปรายผล (Discussions)

1. สภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายจากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัย และกลุ่มภาคีเครือข่ายส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสภาพปัจจุบันยังไม่มีเครือข่ายความร่วมมือ (ร้อยละ 48.75, 87.50 และ 53.75 ตามลำดับ) เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องบางส่วนยังไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่มดังกล่าว โดยผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายมีอยู่แต่ไม่มากนักและยังไม่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน และผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือฯ พบว่าส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร้อยละ 96.87, 100.00 และ 97.25 ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่มดังกล่าว โดยผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความต้องการให้เกิดเครือข่ายความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการรวมพลังของ Cuseo (2005) และแนวคิดของ Yilmaz and Boylan (2016) ที่อธิบายว่าเครือข่ายจะเป็นการรวมกลุ่มของบุคคลในองค์กรระหว่างองค์กร กลุ่มกับกลุ่ม เพื่อร่วมคิดร่วมกระทำกิจกรรมอย่างเป็นระบบ โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ และการเรียนรู้ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร และแหล่งความรู้ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่เชื่อมโยงกัน จะส่งผลให้เกิดการเผยแพร่และการประยุกต์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันเพื่อให้บังเกิดผลในทางที่ดี มีการเป็นแนวร่วม เพื่อดำเนินการไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ Hassan and Mahmoud (2021); Nurani et al. (2020) ที่อธิบายว่า การมีเครือข่ายความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรม จะช่วยให้สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดหรือวางแผนไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน ทั้งนี้ อาจเป็นลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Seleznev et al. (2022); Hou et al. (2021) เครือข่ายความร่วมมือในการใช้ทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ อาคารสถานที่ แหล่งเรียนรู้ และบุคลากร ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ

การศึกษาของ Kaur and Bhalla (2018) และเป็นเครือข่ายทางสังคมทั้งในระดับบุคคล ระดับหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงาน เพื่อช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Daudi et al. (2016); Turvey (2019) ตลอดจนเป็นเครือข่ายความร่วมมือเชิงวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Lee et al. (2019); Tilhou et al. (2021) ที่อธิบายว่าเป็นเครือข่ายความร่วมมือในด้านการพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตร การบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ และเป็นเครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัย เพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการศึกษา การวิจัยให้แก่บุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้งผู้บริหารและครูปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ผู้บริหารและครูปฐมวัย และส่งเสริมการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Singh (2018); Azorín (2019) และใช้เครือข่ายออนไลน์ในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่างๆ โดยมีบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันบนโลกออนไลน์หรือการติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ได้แก่ Line Facebook Messenger Microsoft Team Zoom ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Zhang (2020); Schriever (2021) และ Patricia et al. (2021)

2. การวิเคราะห์พหุระดับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์พหุระดับ พบว่า ปัจจัยระดับบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย และพบว่าปัจจัยระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาวิเคราะห์ในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร่วมกันอธิบายความผันแปรของความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับบุคคลและระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ร้อยละ 43.38 และ 49.17

จากข้อมูลเบื้องต้นพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และจากการวิเคราะห์พหุระดับ พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีค่าอิทธิพลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในระดับบุคคลและระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้นำที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแล วางแผน ควบคุมการบริหารจัดการ และการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเข้ามามีส่วนร่วมและการกระทำเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นให้มีการสะท้อนคิดสิ่งที่ได้ดำเนินการร่วมกันไปแล้วเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งหากผู้บริหารมีความเป็นผู้นำทางวิชาการมาก จะส่งผลให้มีการวางแผน บริหารจัดการ และการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chakraborty and Harper (2017) ที่อธิบายว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีค่าอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือฯ ตลอดจน สอดคล้องกับการศึกษาของ Froehlich et al. (2022) และ Ahrens (2018) ได้กล่าวถึงสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพว่ามาจากการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีความเป็นผู้นำทางวิชาการอย่างมืออาชีพ ว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้สถานศึกษามีการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้องค์กรทางการศึกษานั้นๆ บริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ Thelwall and Kousha (2014) และ Asad et al. (2019) ที่อธิบายว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้สถานศึกษามีการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหาร

สถานศึกษาที่มีความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้องค์กรทางการศึกษานั้นๆ บริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จากกรณีวิเคราะห์ห้พระดับพบว่าความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยฯ ซึ่งสอดคล้องจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลว่าความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย ทั้งจากชุมชน กรรมการสถานศึกษา ประชาชนชาวบ้าน องค์กรศาสนา หน่วยงานที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนา และสถาบันอุดมศึกษา ที่ผลิตครูปฐมวัย ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้สำเร็จ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Patricia et al. (2021) และ Nurani et al. (2020) ในทำนองเดียวกันจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญและจากการวิเคราะห์ห้พระดับ พบว่า การกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับการศึกษาของ Mikuova (2017); Hou et al. (2021) และ Guan (2021) ดังนั้น หากมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย และการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากยิ่งขึ้นจะส่งผลให้ความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปรับตัวสูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้มีส่วนได้เสียให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า มีความต้องการให้เกิดเครือข่ายความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ควรส่งเสริมให้มีลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เครือข่ายความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด เครือข่ายความร่วมมือเชิงวิชาการ เครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัย เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ซึ่งควรกำหนดรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือฯ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการกำหนดลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือ การกำหนดเป้าหมายร่วมกันของเครือข่ายความร่วมมือ ขอบข่ายความร่วมมือ ทรัพยากรของเครือข่ายความร่วมมือ และการกำหนดลักษณะของก่อตัวของเครือข่ายอย่างชัดเจน ตลอดจน การกำหนดการบริหารจัดการเครือข่ายทั้งในส่วนการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเครือข่าย การมีระบบกำกับติดตามเครือข่าย และการประเมินและการสะท้อนผลเพื่อนำไปพัฒนาเครือข่ายให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งจะก่อให้เกิดพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและมีความยั่งยืนต่อไป

1.2 จากกรณีวิเคราะห์ห้พระดับ ปัจจัยระดับบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของภาคีเครือข่าย และปัจจัยระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ตัวแปรความเป็นผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหาร และตัวแปรการกำกับติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกรณีวิเคราะห์ห้พระดับในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้งนี้ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีค่าอิทธิพลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในระดับบุคคลและระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความสำเร็จของ

การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้ผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการพัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร ทั้งนี้ผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีความเป็นผู้นำโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหารรายด้าน พบว่าพฤติกรรมด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรพัฒนาการวางแผนงานวิชาการให้มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ควรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาในทันกับการเปลี่ยนแปลง ควรเปิดโอกาสให้ครูผู้ดูแลเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และควรวางแผนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตลอดจน ส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายทั้งจากชุมชน กรรมการสถานศึกษา ประชาชนชาวบ้าน องค์กรศาสนา หน่วยงานที่กำกับดูแลศูนย์พัฒนา และสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูปฐมวัยให้เกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตลอดจนการเข้ามามีส่วนติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้สำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกกลุ่มจังหวัดมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้ข้อค้นพบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ยังมีเครือข่ายทางการศึกษาประเภทอื่นที่สามารถศึกษาต่อไปได้อีก ได้แก่ เครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เครือข่ายการพัฒนาศักยภาพของครูปฐมวัย เครือข่ายการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgment)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย (แผนงานวิจัยพื้นฐาน) ประจำปีงบประมาณ 2566

References

- Ahrens, P. (2018). Qualitative network analysis: A useful tool for investigating policy networks in transnational settings? *Methodological Innovation*, 11(1), 23-34.
- Asad, A., Anders, A., Peng, X., Mahmudul Hasan, M., Wan, M. (2019). University-government collaboration for the generation and commercialization of new knowledge for use in industry. *Journal of Innovation & Knowledge*, 4(1), 23-31. <https://doi.org/10.1016/j.jik.2018.03.002>
- Azorín, C. (2019). The emergence of professional learning networks in Spain. *Journal of Professional Capital and Community*, 4(1), 36-51.
- Chakraborty, K., & Harper, R. (2017). Measuring the impact of Socio-economic factors on school efficiency in Australia. *Atlantic Economic Journal*, 45(3), 1-17.

- Cuseo, J. (2005). *Collaboration between schools and colleges, a.k.a., School-college partnerships*. Retrieved from http://www.uwc.edu/administration/academic_affairs/esfy/cuseo/Collaboration%20Between%20SchoolsChris
- Daudi, M., Hauge, J. B., & Thoben, K. D. (2016). Behavioral factors influencing partner trust in logistics collaboration: A review. *Logistics Research*, 9(1), 9–19.
- Froehlich, D. E., Van Waes, S., & Schäfer, H. (2022). Linking quantitative and qualitative network approaches: A review of mixed methods social network analysis in education research. *Review Educational Research*, 44, 244-268.
- Guan, Q. (2021). Optimization of administrative efficiency and educational methods based on information technology. *CIPAE 2021: 2021 2nd International Conference on Computers, Information Processing and Advanced Education* (pp. 931 – 934). <https://doi.org/10.1145/3456887.3457108>
- Hassan, E. M., & Mahmoud, H. (2021). Healthcare and education networks interaction as an indicator of social services stability following natural disasters. *Sci Rep.*, 11, 1664. DOI: 10.1038/s41598-021-81130-w
- Hou, B., Hong, J., & Shi, X. (2021). Efficiency of university–industry collaboration and its determinants: Evidence from Chinese leading universities. *Industry and Innovation*, 28(4), 456-485.
- Kaur, H., & Bhalla, G. S. (2018). Evaluating the resource use efficiency of government colleges in Punjab (India): A data envelopment analysis. *International Journal of Law and Management*, 60, 804-813.
- Lee, B., Worthington, A., & Wilson, C. (2019). Learning environment and primary school efficiency: A DEA bootstrap truncated regression analysis. *International Journal of Educational Management*, 33. DOI:10.1108/IJEM-05-2017-0103
- Local Administrative Organization. (2022). *National standard for early childhood care development and education*. Bangkok: Local Administrative Organization.
- Mikuova, P. (2017). Measuring the efficiency of the czech public higher education institutions: An application of DEA. *Journal on Efficiency and Responsibility in Education and Science*, 10(2), 58-63.
- Ministry of Education. (2022). *Basic education development plan B.E. 2566 - 2570 (A.D. 2023 -2027)*. Bangkok: Aksornthai Printing.
- Nurani, Y., Hartati, S., Utami, A. D., Hapidin, H., & Niken, P. (2020). Effective communication-based teaching skill for early childhood education students. *International Journal of Higher Education*, 9(1), 153-158.
- Patricia, S., James, V. H., & Abigail, B. (2021). Exploring social networks, employment and self-determination outcomes of graduates from a postsecondary program for young adults with an intellectual disability. *Journal of Vocational Rehabilitation*, 55(1), 251–270.
- Schriever, V. (2021). Early childhood teachers' perceptions and management of parental concerns about their child's digital technology use in kindergarten. *Journal of Early Childhood Research*, 19(4), 487-499.
- Seleznev, P. S., Naumov, V. N., Zorin, V. Y., Zelenov, V. I., Tsyplenkov, D. S., & Vasiliev, V. G. (2022). Research and development of a unified methodology for assessing the resource efficiency of international digital platform promotion for e-learning. *Symmetry*, 14(3), 497. <https://doi.org/10.3390/sym14030497>

- Singh, J. K. (2018). What are the factors that contribute to postgraduate international students' academic success? A Malaysian qualitative study. *Higher Education Research & Development*, 37, 1035-1049.
- Thelwall, M., & Kousha, K. (2014). Academia. edu: Social network or academic network? *Journal of the Association for Information Science and Technology*, 65(4), 721-731.
- Tilhou, R., Eckhoff, A., & Rose, B. (2021). A collective impact organization for early childhood: increasing access to quality care by uniting community sectors. *Early Childhood Education Journal*, 49(1), 111-123.
- Turvey, K. (2019). Professional provenance and the narrative construction of 'reality' in education. In Sikes, P., and Novakovich, Y. (Eds), *Storying the Public Intellectual: Commentaries on the Impact and Influence of the Work of Ivor Goodson*. New York/London: Routledge.
- Yilmaz, F., & Boylan, M. (2016). Multiculturalism and multicultural education: A case study of teacher candidates' perceptions. *Cogent Education*, 3(1). <https://doi.org/10.1080/2331186X.2016.1172394>
- Zhang, J. (2020). Quality control analysis of music education network online courses in 5G era. *CIPAE 2020: Proceedings of the 2020 International Conference on Computers, Information Processing and Advanced Education* (pp. 381 – 385). <https://doi.org/10.1145/3419635.3419697>